

Провикна съ Секула Детенце :

„Държъ съ никакъвъ църни Арапинъ,
Не етъ, кафе, Делибаша Марко,
Не етъ, кафе, Айдутъ Дебелъ Новакъ;
Мен' ме викатъ Секула Детенце,
На презиме Соколово дете,
Деветъ годинъ на цара работахъ;
Държъ съ единъ църна Арапино,
Да те видамъ що юнаство имашъ!“

И Арапинъ подаде дерведже,
И провикна църна Арапина:
„Ай да видамъ, Секула Детенце!
Я си фатихъ шесть добри юнака
Еднà алкà уц' за тебе имамъ;
Богъ ке даиъ и тебе ке фатамъ,
Как' малъ деверъ невеста що водить,
Така и ти шесть краля ке водишь.“

Провикна съ Секула Детенце:
„Ай да видамъ църна Арапино,
Да те видамъ що юнаство имашъ;
Немой гледай оти я сумъ дете!
Слушай, църна бедо, да ти кажамъ,
Да испаднишъ на юначки мегданъ,
Да видамъ чя майка синъ родила,
Чиа сестра брата си държала;
Да видиме чя майка ке плачить!
Ти остави шесть краля вързани,
Остави ги на пѣт-отъ да стоятъ,
Тà испадни на юначки мегданъ!“

И Арапинъ нема що да чини
Па испадна на юначки мегданъ;
Па испадна Секула Детенце.
Сака дете съ боздоганъ да махне,
Сак' Арапинъ съ боздоганъ да махне.

Провикна съ Секула Детенце:
„Мног' Арапски боздогане сумъ ялъ,
Нека ядамъ уще еденъ твой!“
Па застава Секула на нишанъ.
Църнъ Арапинъ фати да ми мери,
Не мерить онъ ни горе, ни долу,